

ABONY

Szerkesztőség:

II-ik kerület 160. házszám,
továbbá a lap szellemi részét
illető közlemények kül-
dendők.

Kéziratok vissza nem
adatok.

Kiadóhivatal:

SZERDAHELYI JÁNOS
könyvnyomdája, levél-
az előfizetési pénzek, a hír-
de ések és ezeknek díjai,
valamint a felszólamások
küldendők.

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI ÉS SZÉPIRODALMI LAP. — MEGJELEN MINDEN VASÁRNAP.

Előfizetési díj:

Helyben házhoz hordva és vidékre küldve egész
évre 8 korona, fél évre 4 korona, negyed évre
2 korona. Egyes szám ára 16 fillér

Felölös szerkesztő:
TEMESKÖZY GERZSON.

Főmunkatársak:
VEVERÁN ISTVÁN, VÉLI MIKSA.
Kiadótulajdonos: SZERDAHELYI JÁNOS.

Hirdetmények,

nyiltterek, valamint hirdetési díjak, közvetlen a kiadó-
hivatalhoz küldendők. Nyilttér scra 1 korona.

Temetői hangulatok.

Amikor az első dör megcsipi a fák levele-
it, amikor az őszi szél süvít a zörgő bok-
rok közt és sárga levelek jelzik az utja
ja nyomát, önkéntelen az elmulás gondola-
ta lép meg mindnyájunk lelkét. A hervadás
ideje mélabus érzésket fakaszt, emlékezé-
sünk visszaszáll a múltba és fölkeresi sir-
ban porladó kedveseinket. Ez az érzés for-
rása a kegyelet szép ünnepének, a halottak
napjának. A temetőkben újra hantolják, vi-
rágokkal ékesítik a sírokat. A mauzoleumok,
diszírhegyek gyászpompát öltenek, de a
szegények besüppedt sírjain is ott ég a mé-
ceses e napon.

Ahogy végighaladunk a nyirkos utakon
elfog a mulandóság bus gondolata. A sir
egyforma. Akik nagy és szép gondolatokkal,
nemes és bátor cselekedetekkel gazdagítot-
ták az emberiséget, akiknek kincset és va-
gyont nyújtott, hogy gondtalanul élhessenek,
akiknek fényt és diszt juttatott, hogy em-
bertársaik fölé emelkedhessenek, ép oly

esőndesen pihennek alattuk, mint azok, a-
kik verejtékezve futkároztak a napi kenyér
után s akiknek az élet nem adott egyebet,
csak gondot és gyászt.

És megröhan ilyenkor a gondolat, ér-
demes-e küzdeni, dolgozni, hia almokat
kergetni, holott az élet oly arasznyi és mind-
nyájunk sorsa egy: a föld.

Érdemes.

Hiszen a küzdés, a munka: maga az
élet. Apró csavarok vagyunk a nagy, titok-
zatos gépezetben, amely rejtélyekkel van
tele, de minden csavarnak megvan a maga
rendeltetése. Ha kihull, támad helyette más.
És a gépezet tovább feroz, mert az élet, a
a küzdés, a munka örök.

A kegyelet száva minden évben egy-
szer odaszólit benünket azokhoz, akik be-
bevégezt munkájuk után az örök pihenés-
nek részesei lettek. Gondoljunk szeretettel
reájuk. Azokra is, akik bevégezték a kisza-
bott feladatot, azokra is, akiknek munkáját
derékon törte ketté a kérlelhetetlen halál.
Mindenki szenvedett az életben és ez a

szenvedés mindenkinek sirját megszenteli.
Sirassuk meg újra azokat, akik közel állot-
tak hozzánk és gondoljuk mély szeretettel
azokra, akik fölfelemelkedve a családi élet
szük keretén, a haza és az emberiség ér-
dekében áldozták fel erejük javát. Csak an-
nak a nemzetnek támadnak nagy fia, a-
mely a kiváló emléket megörzi. Szegény
ország vagyunk. És nagyjainknak alig ad-
hatunk mást, mint kegyeletes emlékezést a
szívünkben

Vandoroljunk hát ki a temetőbe, szen-
teljük ezt a napot halottainknak. Gyujtsuk
meg erre a napra lelkünkben is az emlé-
kezés mécsesét, tépjünk szeretteink sírjáról
egy virágot s azután ujult erővel, az emlé-
kezés felemagasztosult érzésével térjünk visz-
sza az életbe. A halottak birodalmából tér-
jünk vissza a nyüzsgő, zajos életbe: —
dolgozni, küzdeni szeretteinkért, a hazáért,
az emberiségért!

TÁRCA.

A várta.

— Az „Abony” eredeti tárcája. —

Írta: Szász József.

Csendes nyári alkony borul a tájra.

Még nem szállott le a sötétség, de már el-
tűnt a világosság. Messze a nyugati égbolton ver-
vörös felhők jelzik a nap nyugovó helyét, messze
keleten halvány csillag tűnik elő, hirdelve az éj
közeledtét.

Szellő se lebben, madár se rebben.

Csend van a kaszárnyában is.

A legények pipázgatnak, esendesen beszél-
getnek szobájukban, messze idegenben; hogy mi-
ről beszélgetnek? Nem nehéz kitalálni. Emléke-
nek a multra, rózsas színekkel festik a jövőndöt.

Találgatják, hogy mit csinálnak most otthon
szep Magyarországon a kedves szülők, szeretett
rokonok, jó ismerősök. Olyan jól esik nekik ez a
beszélgetés és mégis oly fájó a visszaemlékezés.

Miért?

Tan ok maguk sem tudják.

Beszéd közben előkerül az ágy alul a hegedű.
Ütött-kopott vén jószág, gazdája primas volt még
fél év előtt valahol az Alföldön. Most második
dobos a kompániánál. Ujjai megkeményedtek,
felrepedeztek a dologtól, a leggyverszítől, de azért
szívébe kap a legényeknek, amint megszólal he-
gedűjének hangja, bennevan abban a kis faszer-
számiban minden, amit csak éreznek. Bánat és
öröm. Remény és lemondás. A haza, a szülők, a
szerettek utáni vágyakozás.

Egyszerre elmúl a hegedű, elhallgatnak a
legények. Örmester ur Solyom récségő hangja ki-
hallat-zik az utcára.

— Eppen úgy tessék, mintha zárdában vol-

nátok és nem kaszárnyában. Azt a rézangyalat,
tan elfeledtetek, hogy holnap délben vártára megy
a század?! Rögyvest készüljétek elő, hogy minden
rendben legyen!

Az almok, az ábrándok elröppentek. Meg-
maradt a szomorú valóság. Nekitogtak a mun-
kának.

De azért ne higgye senki, hogy örmester ur
Solyom kemény szívét nem érintette a hegedű
síró száva, a katonák bus éneke.

Bizony megmozdult az ő szíve is.

Nehezére esett, de megtette. Ráparancsolt
a legényekre, hogy vártára készülődjenek.

A katonák szólnélkül engedelmessékednek. Leg-
feljebb magukban kívánnak nem éppen minden
jókát a vén örmesternek. Leakasztják az ágy felöl
a szegről a borjut. Megtisztogatják és a köpönye-
get szepen köröje csavarják, „pantallért” haj-
tanak.

Nem valami könnyű munka ez.

Öreg katonának gyerekjáték csak, de sok
fáradtság, vesződség a fiatalnak. Akárhogy hajlja,
sohase tökéletes a munkája. A vén örmester min-
dig talál valami hibát benne. Hol nagyon kerek
a „pantallér”, hol nagyon szögletes, egész éjszaka
is elhajtogathatja, ha két pipa dohányt nem ad
valamelyik öregnek. De azért már megszánya és
hajt olyan „pantallért”, hogy örmester ur Solyom
is gyönyörködve szemléli.

Mi a várta?

Legfontosabb szolgálat teljesítése a katoná-
nak. Magyarul őrség. De ezt a szót sohase hasz-
nálja a katonák. Ő „vártán van”, s vártát áll min-
dig, s örökösen örködik, vigyáz valamire, vagy
valakire. Vagy generálisra, vagy puskaporos ma-
gazinra, vagy más ilyesféle veszedelmes dologra.
Sokszor meg az ördög se tudja, hogy mire. De
azert folytonosan örködik, folytonosan vigyáz.

Szamorban történt, a hadgyakorlatok alatt.
Az ezred két hétig táborozott a városban. Felállí-
tak a városban a várta. Ört állítottak a város

közepén egy zöldkerítéses ház elé is. Később tud-
tuk meg, hogy a végrehajtó lakott benne. Ennek
azonban nem szokás csakos, fegyveres ört tiszte-
letből felállítani.

A brigadérosnak feltűnt a zöldkerítéses ház
előtt acsorgó katonák. Odament hozza es megkér-
dezte, hogy miért áll ott.

— Vigyázok, brigadéros urnak alássan je-
lentem, hogy valamit el ne lopjanak, s hogy a
civil emberek itt ne rendetlenkedjenek.

Igy válaszolt a katonák. Igy tanította örmester
ur Solyom, hogy ezt a választ adja, ha valankor
varian áll, s kötelessége fölöl valamelyik tiszt ur
megkérdezi.

De a brigadéros nem elégitette ki ez a
válasz. Se adogatval, se semmiféle penztár, se
börtön nincs a házban, mi az ördögert áll hát
ott az a katonák? Megkérdezte az ezredest, ez
az alezredest, az alezredes az örnagyot, ez a
kapitányt, de senki se tudta, hogy miért áll a
zöldkerítéses ház előtt a katonák.

Nem tudta meg örmester ur Solyom sem.

Szigoru vizsgalat indult meg a dologban. Ez
aztán napok mulva kiderítette a rettenetes titkot.

Harom év előtt az ezred ugyancsak Szamo-
borban táborozott. Akkor a végrehajtó házban
lakott az ezredes ur, s a ház kerítését akkor
festették be zöld festékekkel. Azert állítottak ört a
ház ele, hogy figyelmeztessék az ezredes ur ven-
deget az új festésre.

Most, hogy az ezred megint Szamorba
került, az ezred-djutas jó emlékezett, hogy ta-
valy is, három év előtt is őt állott a zöldkerítéses
ház előtt. Odaállította hát most is. Minek állott
akkor ott: azt nem kereste, de abban bizonyos
volt, hogy ott állott.

Igy került a végrehajtó háza elé csakos,
fegyveres ört. A kerítés zöld festéke már régen
megszaradt, jó részben le is vortó már az eső,
de az ört azért megállították. És szigoruan
meghagytak neki, mindegyre jól vigyázzon: de,

Szalmatüz.

Volt egy tavasz nem rég, amely a magyar nemzet számára sötétebb, borúsabb lón, mint a legködösebb ős. Az 1906. év márciusa meghozta a melegebb napsugarakat és langyos szellőivel elfújta az égholtozatról a hóval teli felhőket, de nem hozhatott derűt az érezni tudó, a hazájuk sorsáért aggodó magyarok szívébe. Már egy évvel tovább vívtuk a nemzeti küzdelmet és egyedüli fegyverünk a törvénykönyv volt, amelyre a magyar király megesküdött. Mar-már úgy látszott, hogy ellenségeink eltepték a törvényt s a fegyver kiűll a kezünkből. A férfiak már elesüggedtek az alkotmányunk, a nemzet jogainak védelmében s a vezérek tanárestatanul álltak. Akkor sugallta a tavasz lehellete lelkes magyar nőknek egy új fegyver gondolatát.

Szabadságunk harcaiból a magyar nő mindig kivette részét. Az 1906. év tavaszán is így történt. Magyar nők kezében fegyverre vált a tavasz virága, a legmagyarabb virág, a tulipán. Politikai téren reménytelennek látszott a nemzeti küzdelem. Társadalmunk legelőkelőbb hölgyei, tulipánul a kezükben a magyar társadalom mezejére tereltek.

Akik a tulipán jegyében egyesültek, először is magyarabbá akarták tenni társadalmunkat, mint a minő volt eddigéle. Mert ebben a hazában a szabadság első feltétele a magyarság. Ez a hazza szabaddá lesz, mielőlt igazán minden ízében és minden zugában magyarrá lett. És mivel inkább eltávolodik a magyarságtól, annál inkább eltávolodik a szabadságtól is.

Nő a férfít — azt mondják — mindenre rá tudja venni. Hát vegyék rá őket, hogy magyarok legyenek.

Mert nem vagyunk eléggé és nem vagyunk mindenben magyarok. Sem szóban, sem gondolatban. Nem vagyunk azok izlésünkben és kedvteléseinkben, nem vagyunk azok ismereteinkben. Még a betevő falatunk sem eléggé magyar.

Nincs több olyan botor nép, mint a magyar mely legáldozabb ellenségének adna oda minden keresményét, ahogyan mi az osztráknak adjuk. Majd ha beteggé tesz az osztrák cukor, mely véletlenül gyomrunkba került, majd ha véresre törí lábunkat az osztrák cipő, majd ha égeti testünket az osztrák szövet, mint a hogyan hajdan Heraklest égette a Nessos vérértől szennyes ing: majd csak akkor leszünk készen egy újabb, az elmúltal sikeresebb nemzeti küzdelemre. Pedig akkor sem

hogy mire, azt senki se tudja.

Maga a vártaszolgálat tulajdonképpen két-féle. Tiszteletbeli és biztonsági. Azt nagy urak, magasrangu generálisok tiszteletére állítják fel, ezt örködni, vigyázni. Az parádeban teljesíti a szolgálatot, ez csak közönséges munderban. Oda nem vezényelnek vártára okarkit, csak daliás természetű, bajszos legényeket.

A kötelesség, a felelősség azonban itt is, ott is egyforma.

Nincs más dolguk, minthogy huszonnégy óráig folyton örködjének, vigyázzanak.

De jól vigyázzanak.

Hat lépést menjen előre az ör, hat lépést hátra és ne csak egy komótosan sétáljon, kihuzza magát daliásan, kifeszítse mellet, kinyujtsa járás közben a lábát, hogy a kék nadrágon keresztül is meglássék az izmok munkája. Senkivel a világon szóba ne álljon. Asszonynépre rá ne nézzen, dohányozni ne merjen, hanem ha valamelyik tiszt ur jön, a számára kijelölt helyen villámgyorsan megálljon, egyenesen, mint a berei fenyő, mozdulatlanul mint a kőszikla és keményen, úgy szalutaljon.

És különösen vigyázzon kapitány ur Komorovesákra, ha garnizon-inspekciós. A reglamához tartsa magát, mert a legkisebb szabálytalansáért arisztomba kerül. Kapitány ur napjában többször megvizsgálja a vártákat, sőt éjjel is folyton mászkál, mint a kisérlet.

Ilyenkor teszi próbára a legényeket. Tudják-e kötelességüket, nem ijednek-e meg?

Igy tette próbára Vari Szabó Jánost is.

A nagy tábó a város végen a temető mellett a katonai barakkokat kerülgette. Mielőtt káplár ur Csorba kiállította, egész sereg rémhistoriát mesélt el neki a szellemekről, melyek éjtelekor kikelnek a sírokból s a barakkok közt sétalgtatnak egész éjjel után egy óráig.

Vari Szabó János nem felt ugyan, de mégis megborzongott, mikor éjfél ütött a városban a toronyóra. Eszébe jutottak a szellemek. Megállott egy percre, jelliben megakasztotta fegyverét,

fogunk egyebet tenni, csak a kölesönt akarjuk vissza azért, hogy az osztrák szövöszékek minden katolagása a magyart szidalauzza. Csak azokon a szövöszékekben mulik a függetlenségre való minden törekvésünk sorsa. Azért nem vezethetik magyar nyelven harera a fiainkat, azért nem védheti vámsorompó a magyar termelést, azért nincs magyar bankjegyük, azért lükkolja el lülügyi képvisletünk minden ága a magyar nemzeti, államnak meg a létezését is, hogy az osztrák posztót s az osztrák iparnak minden egyéb silány termelését el lehessen magyar piacokon helyezni.

Tartsunk hát távol a testünktől, lelkünktől mindent, a mi nem magyar! juttassuk magyar termelőnk a szükségleteinkért kiadott filléreket; fokozzuk és oltalmazzuk minden téren a magyar termelést az idegen versenyyel szemben. Ez valjok szilárd elhatározássá, szent fogadalomná minden magyar ember és főleg minden magyar nő lelkében.

Türelem és kitartás, — nem voltak magyar erények a múltban. De magyar erényekké kell válniok, ha itt a Kárpátok koszoruján belül nemzetként akarunk élni továbbra is.

Ez vagy az a magyar cikk már itt vagy ott elfogyott, talán vámia kell, míg újat alkot a gyáros. Várjunk százszor inkább, semmint olyasmi jussen otthonunkba, amin rajta van az ellenség kényoma. A magyar termelőnek készlete ma még hamar kimerülhet, még nemrég aggodalommal látta felhalmozódását az áruknak amiket senki sem keresett. A mi kitartásunk, az állandóan megmaradó nagy kereslet bátorítja őt hogy ezental sokkal nagyobb termelésre készüljön elő. Csak néhány évig lobogjon a lelkesedés lángja az iparvédő mozgalomban, ugy, ahogyan a tulipán mozgalom kezdetén lobogott, és a magyar termelés megkészeződik, az új magyar gyárak százanként fognak előállani. Ne pusztítson el benünket százados bűnünk, mely annyiszor vesztünket okozta a pillanatra fellobbanó és évekre elszunnyadó szalma tüz.

Fekete Mihály levele a Nagyjárásról.

T. U! Köszönöm az úságot, no hogy óastuk, hát a háborút kerestük benne, de csak a szerványokat tanátuk, ami még nem olyan nagy baj lenne, ha lenne is; de hogy a Kassa Sándor ur szüretlyin meglátam a Györe urat, aki man lajtinant, mégis hazaerestették, no mondok nem

s esendesen fityülni kezdett.

Nem sokáig fityürészett.

Alig hangzott el az utolsó óráítás, irtózatos alak tünt fel az egyik barak háttamögött. Ember-e, állat-e, nem tudta kivenni hamarjába.

A szörnyetegnek fehér szőre volt és hatalmas két szarva. Feje, lába mint az ököré. Szeme ugy égett, mint a lümpvilág, két lábón bömbölve közeledett Vari Szabó János fele.

A nagy tábó ereiben egy pillanatra megbüilt a vér. De csakhamar magához tért, lekapta válláról fegyverét, s dörgő hangon rákiáltott a szörnyetegre:

— Halt, mert lövök!

A szörnyeteg azonban nem állt meg, hanem nagy ugrádozva közeledett Vari Szabó János felé.

Ez se vette tréfára a dolgot, arcához emelte a töltött fegyvert, célzott és megrántotta a ravaszt. A fegyver eldördült, de a szörnyetegnek nem történt semmi baja. Már csak öt lépésre volt a katonától. Ugy látszott nem árt neki a golyó sem.

Vari Szabó János újra rátűzelt, de megint csak eredmény nélkül. Borzasztó kétségbeesés vett erőt a nagy izmos legényen. Két lépést hátrált, de aztán két kézre kapta puskáját és nagy káromkodás között rárohant a szörnyetegre:

— Hadd látom, kibírod-e a puskatust is?!

De erre már nem volt kívánsi a szörnyeteg. Hirtelen ledobta magáról az ökörbőrt és ott állott a tajtékzó legény előtt Komorovesák kapitány.

Vari Szabó János még jobban meglepetve, katonásan tisztelgett és zavartan így szólott:

— Ejnye bizony, majdnem agyonütöttem a kapitány urat!

Csak az nem ment a fejébe, hogyan nem fogta a golyó a kapitány urat. Nem tudta szegény feje, hogy káplár ur Csorba mielőlt kiállította, kisedte fegyveréből az éles töltéseket s nyomorult excoirpatronokat rakott be helyettük.

Kapitány ur Komorovesák megdicsérte bátoriságaért a legényt s nemsokára megtette fraiternek.

A sok vártá között akadt természetesen

lesz man semmi. No hanem fájtos szüre i vót a Kassa úré, miesoda finom urak vótak o't. oszt mijen szépen beszétek, meg danótak, kivált mikó ekezték hogy:

Nem öltem én ma ögyebet,
Csak egy köesög alatt tejet,
Azt is csak úgy kaná nekü,
Most vagyok szerető nekü.

Osztán meg:

Zöd erdőbe terem a mérges kífó,
Szép leámbú lesz a legínyesábitó.
Jaj Istenem de jó annak ki esúnya,
Szegény legíny szivét nem szomorijja.

Hunna is tuggyak az urak a mi nótáinkat?
De legszöbb vót a' hogy:

Kossuth Apánk bejárta az országot,
Ezt a szép nagy dicső Magyarországot.
Ha még egyszer körüjárhatta vóna,
Most a magyar, szegény magyar, osztrák-magyar [nem vóna.

Maj hoyá nem léttem bánatomba; hát az igen finom mulacesag vót.

A héten gyűlést tartottunk a pályínkafozészre, osztán első tárgy vót a bíróválasztás, meg a többi. Igaz, hogy nem hattam helybe az úrnak a beszeggyit, hogy mindémek úgy köll maranni, ahogy vót, mer az ügy nagyon jó van, de hát az ilyen maganfajta emberek mast beszének odabént az egyletbe, meg man meg is választották az új bíró, nem mondom meg hogy kit, úgy is tuggya mindenki, az aki man régen nagyon akar bíró lenni, de hogy meghallottam, hogy milyen ember kinata föl neki a bíróiságot, hát most man mink se hejösöljük, aztán meg nem is embórséges munka előre választani, még a másik parancsol, de még nem hejös főkinakozni, mert még szerelőnek se jó olyan lany aki magatul kinakázik jó monta az úr egyszer, hogy aki nagyon akar valami lönni, az nem oda való, de hát aírú való vóna most vátozlatni, mikor mind megajja a helyit becsületesen, mert sok új ember sok új kitalalást esínal, appediglen sose vót jó.

Hát mink itt a Najjáráson ehatároztuk, hogy mémmaradunk a régiyekü, ha pedig valaki ójan nagyon akar bíró lönni, hát tegyek meg ide a najjárásra, van itt baj elég a legetesés miatt, itt elehet hótta napjáig — fizetés nekü

No hogy meghallottuk, hogy egy iskolát a

olyan is, amely veszedelemmel jár. Ilyenek mostanság már csak talán Boszniában vannak. Régebben akadt itt is, ott is. Volt a horvát fővárosban is. Ilyen volt másfel órányira a várostól a hegyek között, erdőktől övezve a katonai lövöldnél. Lakóház sehol a közelben. Ember arra nappal is alig járt. It történt a nyolevanas évek elején. Karácsony tájt, esikorgó hideg decemberi éjszakán. Hat emberből állott a vártá. Ebből öt nyugodtan pihent a meleg vártá-szobában, a hatodik őrt állott kint a golyófogók között. Töltött fegyverrel a vállán, bajonettel a puskáján. Jó másfél órája sétált már fel és alá, majd megvette az Isten hidege. Kinjában lépteit számlálgatta, s elnézegette, hogyan csillognak-villognak a nagy hidegben a csillagok. Mi történik körülötte: arra nem ügyelt. Ugyis tudta, hogy lopni ilyenkor még a tolvaj se jár.

Hata mögött a bokrok között pedig hat sötét alak leskelődött. Kettő óvatosan melléje lépett. Egyik elkapta fegyverét, a másik e pillanában szívébe mártotta handsárját. Egy jaj szó nélkül esett össze a szegény katona. Anyi ereje se volt, hogy kiáltson, s így figyelmeztesse társait a veszelyre.

Azok nyugodtan aludtak a vártaszobában. A horvát rablók észrevétlenül elszedték fegyvereiket, azután az alvókra támadtak. Egy perc alatt lemészárolták az egész vártát. Alvas közben érte mindnyájukat a halál.

A gyilkosok kikutatták zsebeiket, ami pénzt, értéktárgyat találtak, elraboltak és elmenekültek. Ma se tudja senki, hogy kik voltak.

A borzasztó mészárhas emléket kegyelettel őrzik a katonák. Halottak napján kivezeti őket őrmester ur Solyom a régi temetőbe. Hat virágtalan süppedező sírdomb jelzi a helyet, hol az áldozatok örök álmáikat alusszák. Valamikor fejfájuk is volt, de lelketlen emberek régen ellopták, eltűzelték.

A legények virágot szórnak sírjukra, őrmester ur Solyom pedig elmondja szomorú történetüket lelkükre kötve, hogy soha a vártán ne aludjanak

jegyző-páskumra csinálnak, igen megörülünk; intetem is a menyemnek rögvést, hogy ha más iskola lesz, gyerekek is legyen, oszt aszonta, hogy: nem édsapám dóga az. No-nó, mondok, haszen nektek intetem pupák, nem a zanyátoznak.

Ahogy asztán eszt is elintéztük, mondok az annukomnak, hogy jegy kis harapnivaló is kéne ehő a karcoshó; de biz az én asszonyom nagy dir-durrall bécsapta magaután az ajtót, nem is láttuk éfélig, még a tárgyalás tartott, mikó asztán előgyűlt, megkérdeztem, hogy mi jé naragszik, hát aszonta, hogy minek intégetett kend a ményünknek, nemesak azoknak épül az az iskola, mehetne abba a másé is, — vén bolond. Így.

Ejnye a kis késit neki, mondok magamba, ez alighanem példázat a magvetőrül, — mint ahogy a Szaniszló úr szokta mondani, ha jókedve van, — hát arra kéröm tisztólt urat, hogy halasztódjék el az az iskolaépítés, míg túl nem esünk a példalózáson, megosztán a pótdadó pörcent is lejebb nem esik, mer azt a 81 pörcentőt nem bírja ki még a najjárás sé, nehogy a gereceszék, arrul a sok szegény emberrül odabént a városba nem is szólok.

Kelt levelem a Najjáráson, esütörtökön és marattam tisztelt szörkesztő úrnak mindétig tisztelő jó szomszédja

Fekete Mihály
najjárási érdeköleség.

MI UJSÁG?

— **Választás.** Az abonyi takarékpénztár ma egy hete tartott közgyűlésén, az elhunyt Szombathy János igazgatósági tag helyére egyhangulag Dr. Madarász Adorján főszolgabírókat választotta meg.

— **A kegyelet ideje.** Mindenszentek estélyén, mint minden évben, úgy most is megnépesül élőkkel a halottak birodalma. Elzarándokolnak az élők a sírokhöz, hogy alant nyugovó fedhetetlen kedves övéik lelki üdvéért elrebegjék fohászaikat, elzokogják hulló könyeik mellett szívük fájdalmát és reáhelyezték a szeretet mécsét az ősz virágaival behintett hantokra. Mulik az idő, de sokaknak szívfüdalmát nem enyhíti a muló i ő repülése, csak ilyenkor, a megszentelt sírokra borulva enged pillanatra a fájdalom, amikor oly közel van a porladó és dobogó szív egymáshoz. Menjetek ki a temetőbe, menjetek ki ott nyugovó kedves övétekhez, akiknek fájdalom mardossa szívét, ott bizonyára a feltámadás gondolata enyhíti balzsameszappként hull szíveitkre!

— **Tanácsülés.** Városunk tanácsa kedden ülést tartott, melyen az 1909 évi költség előirányzat tervezete tárgyalatott, melynek csomó pontját 81 százalék pótdadó képezte, de a mely hosszú tárgyalás után tetemesen redukáltatott, igaz hogy a közszükségletek hátrányára, de hát más-ként nem lehetett.

— **Fa kiosztás.** Községi faiskola kertünkben az oltvány fák (mint egy 3000 darab) f. évi november hó 9-én kerülnek kiosztás alá, díja 44 fillér, vidékre is ennyiért adatik, utalványokat a főjegyzői hivatalba kell iratni és a pénztárba fizetni.

— **Gyűlés.** A rkath. tanítótétel október hó 30-án megtartott rendes havi gyűlésén, az előbbi ülés jegyzőkönyvének felolvasása után, foglalkozott a tétel a tanulók osztályonkénti részarányos elosztásával, a tanulók egészségi állapotával, iskolalátogatásával, előmenetelével, a délutáni

tanításnak (tekintettel a lanyai gyermekekre) fél 2 órakor kezdődő kezdésével és néhai Szombathy János iskolai pénztáros érdemeivel, kinek emlékéül Schlosser László testületi elnök indítványára, jegyzőkönyvében megörökíteni óhajja. Mindezen gyűlési tárgyaknak jegyzőkönyvbe való vezetésével Hangody György kártársat bizza meg. A gyűlés d u 4-től 5-ig tartott.

— **Halálozás.** Karizs Jánosné Fehér Borbála f. hó 26-án, rövid betegség után elhunyt. Halálát férjén és testvéreim kívül kiterjedt rokonsága gyászolja. Temetése szerdán ment vegbe reform. szertartás szerint nagy részvét mellett. Jóteknony lelkű nő volt, aki mindig, minden hazafi s és hitéleti nemes célra szívesen és bőkezűen adozott Nyugodjék békeben.

Pasztorik Antal nyug. újszászi tanító, ki pár év óta városunk lakosa volt, 72 éves korában esendesen elhunyt. A szelid lelkű jó öreg tanítót neje három gyermeke siratja. Pihenjen esendesen

— **Bűnhődés.** Élénk emlékezetünkben van még Rácsókné aljas üzelmei, melynek epilegusa esütörtökön folyt le a kecskeméti törvény széknél, hol a bestianak bekellett számolnia piszkos tetteiről. Súlyosak voltak bünei és súlyosan is nebezédett rá az igazság szolgálatás vasköze. Kapott 7 esztendei fegyházat, — könyelmű áldozatai pedig egy-egy évi börtönt s ezzel lezárultak a piszkos akták.

— **Városi takarékpénztár Ceglédén.** Cegléd város tanácsa egyhangulag elhatározta a városi takarékpénztár felállítását, a mit minden bizonynyal a közgyűlés is elfogad. Ez által a város pótdadóját fogják tetemesen leszállítani.

— **Segély Ceglédnek.** A ceglédi tejszőveikezet részére Darányi Ignác földművelésügyi miniszter 6000 korona segélyt engedélyezett.

— **Örömmel látjuk** hogy egy ismert bécsi szivarkahüvelygyár hazánkban, Sopronban évek óta nagy gyárüzemet fejt ki, melyből az egész világon ismert Jacobi Antinikotin La Fleurette szivarkahüvely kerül mint hazai gyártmány forgalomba. Örömmel üdvözöljük a hazai ipar eme előre haladását, annál is inkább, mert nincs szükségünk arra, hogy pénzzünkért osztrák árut vegyünk. Lapunk mai számában erre vonatkozólag közölt hirdetéset olvasóink szíves figyelmébe ajánljuk.

— **Kiss szerencsége nagy.** Köztudomásu, hogy a m. kir. osztálysorsjáték tervezete a legkedvezőbb nyerési esélyeket nyújtja. Nagy nyeremények mellett számos kisebb nyeremények vannak és különösen az, hogy a fele a kibocsájtott sorsjegyeknek — tehát minden második — nyer, az oka, hogy a nagyközönség minden rétege kipróbálja szerencsését. Ezer és ezer ember lett ily uton szegényből gazdaggá. Az új sorsjáték I. osztályának huzása november 19 és 21-én lesz. Tegyen szerencsekísérletet és vásároljon sorsjegyet az előnyösen ismert Kiss bankházában (Budapest, Kossuth Lajos-utca 13), mert pontosan és lelkiismeretesen szolgálja ki vevőit és mert Kiss szerencsége nagy.

— **Érdekes beszámolás.** A XXII m. kir. szabadalmazott osztálysorsjáték az imént véget ért. A közönség jogosan kíváncsi rá, hogy a főnyeremények kikhez jutottak. Csak hogy nálunk a főnyeremények nyerteséi valósággal menekülnek a nyilvánosság elől. A sorsjegyek főelárusítóinak könnyen érhető okokból a legszigorúbb diszkréciót teszik kötelességévé, s a főelárusítók azt a diszkréciót megőrzik. A 600 000 koronás nagy jutalomdíjat, továbbá a 400 000, 200 000, 100.000, 90.000,

80 000 koronás stb. főnyereményeket, szóval a XXII. sorsjáték összes nagy nyereményeit ismét hazánkban nyerték. A legszigorúbb diszkréció sem akadályozhatja meg azt, hogy néha egy-egy főnyeremény sorsáról közelebb adatok nyilvánvalókká ne legyenek: olyankor, amikor maguk a nyertesek nem tartják szükségesnek, hogy titokban maradjanak. Ezáltal például nem maradt titoknak, hogy a 600 000 koronás jutalom egynegyedét — 150 000 koronát — Termácssy Imre, a Városi Villamos Vasut kalauza nyerte meg. Egy másik negyede egy állás nélkül levő pineér két nyolcad sorsjegyre esett. A boldog nyertesnél albirletben lakik egy szegény asszony, s neki a szerencse az osztálysorsjáték jutalmának egy nyolcadát (75.000 koronát) juttatta. Ugyanennyit nyert egy nyolcad sorsjeggyel egy kőbányai gyári munkás s egy budapesti magántisztviselő. Nagyjában ezek a lefolyt sorsjáték főnyereményeinek nyilvánosságra jutott adatai.

Gyengéséget

még ha betegség után való szervi betegség is, könnyen le lehet győzni, valamint az egészséget és az erőt gyorsan s biztosan helyre lehet állítani SCOTT-fele Emulsio által.

Kényes iny és gyomor

amely nem bírja el a közönséges csukamájolajat, a

Az Emulsio vásárlásánál a SCOTT-féle módszer vedjézet — a halaszt — kérjük figyelembe venni.

SCOTT-féle Emulsiot

eszményi gyógyzrként fogadja. Ehhez még az az előny is járul, hogy háromszorta táplálóbb, mint a közönséges csukamájolaj.

Egy eredeti üveg ára 2 kor. 50 fill.

Kapható minden gyógytárban.

Hirdetés.

Nagyon szép Krimson rózsza töke és nemes gyümölcsfák őszi ültetésre, továbbá szép télire való cukor zöldség és sárga répa eladó.

Németh Béláné rózsatelepén Abonyban.

Értesítés.

Van szerencsém a n. é. közönség szíves tudomására hozni, hogy a Jegyző-utcában lévő házamban

cselédelhelyező intézetet

nyitottam.

Midőn a n. é. közönség további szívet pártfogását kérem, biztosítom, hogy — min-már 40 év óta — a legnagyobb megelégedésre fogom kiszolgálni, kérem, hogy továbbra is forduljanak bizalommal hozzám.

Abony, 1908. október 24-én.

Teljes tisztelettel

Varga Edéné
Varga Julianna.

HIRDETMÉNY.

Ezennel közhírré tételik, hogy miután a Magyar Királyi Pénzügyminiszterium ellenőrző közegei a Magy. Kir. Szab. Osztálysorsjáték (XXIII. sorsjáték) I. osztályára szóló sorsjegyeket felülvizsgálták, azok a főarúsítóknak árúsítás végett kiadattak.

Az I. osztály huzása 1908. november hó 19. és 21-én tartatik meg. A huzások a Magyar királyi állami ellenőrző hatóság és királyi közjegyző jelenlétében, nyilvánosan történnek a huzási teremben. Sorsjegyek a Magy. Kir. Szab. Osztálysorsjáték valamennyi árúsítóinál kaphatók.

Budapest, 1908. évi október hó 25-én

MAGY. KIR. SZAB.
OSZTÁLYSORSJÁTÉK IGAZGATÓSÁGA.
LUKÁCS. HAZAY.

Szőlőoltványokat

szárm. fajtisztaságáért jutallva.

legdúsabb választásban a már évek óta elsőnek és legmegbízhatóbbnak ismert:

Küküllőmenti első szőlőoltvány teleptulajdonos: Caspari Frigyes, Medgyes 67. sz. (Nagyküküllő-megye.)

Tessék képes árjegyzéket kérni!

Az árjegyzékben található az ország minden részéből érkezett elismerő levelek, emellett minden szőlőbirtokos megrendelésének megtétele előtt az ismerős személyiségektől úgy szó, mint írásbeli biznyságot szerezhetsz magának fenti szőlőtelep felülten megbízhatóságáról.

4-20

Száraz tűzifa.

Apróra vágott bükkfának mmáz-ája 2 kor. 50 fillérért kapható Molnár Bélánénál, Szelei-út.

KOVALD PÉTER és FIA

cs. és kir. szab. kelme- és szőmefestő, vegytisztító és gőzmosó-gyár

Budapest, VII. kerület, Székvetség-utca 37. szám

megbízói kényelmet szem előtt tartva elhatározta, hogy minden tekintélyes vidéki városban képviselőt létesít és ez által német nyújt a nagyérdemű közönségnek arra, hogy egyet — a csomagolási és postaköltségek mellőzésével — közvetlenül felkereshesse.

Abonyban Schwartz Zseni

vette át a képviselői és a gyár rendes áráiban vállalja az úri, női és gyermeköltönyök, diszkrét és bütorszövetek, függönyök, kizimunkák, szőnyegek, eszika- és végaruk, szőrmék, stb.ek vegytisztítását és festését.

Ugyszintén ágytollak tisztítását és fehérneműek mosását is.

A nagyérdemű közönséget biztosítva kifogástalan munkajárral és mindenkor méltányos áráiról, szíves jóindulatába és figyelmébe ajánlja a képviselői és számos megbízást kér a

10-25

Kovald Péter és fia cég.

Nyomdász tarulónak egy fiú fölvetik lapunk kiadónivalában.

Még azokat is, akik éveken át mást használtak, meghódította a valódi

ERŐ

SŐSBORSZESZ,

mert mindazt egyesíti magában, amit egy igazán jó és hatásos háziszertől várni lehet.

Őre az egészségnek, fertőtlenítő, erősítő és edző az izmokat, fájdalomcsillapító, Páratlan mint szájvíz, haj- és bőrápolószert.

Szükséges minden háztartásban.

Kapható mindenütt 30 fill., 40 fill., 1 és 2 koronás üvegekben.

Postán 10 kis üveget 3 koronáért küld utánvettel, vagy a pénz előzetes beküldése után

KOSMOS labororium GYŐR.

Kapható mindenütt.

Főraktár Abonyban: 2-20

Láng Oszkár gyógytárában.

Eladás.

2000 keve jóminőségű náci eladó. Értekezni lehet Tóth Mihály vállalkozóval.

„M-i-i-t?” — „Papa megengedte! Hisz’ valódi Jacobi-féle Antinicotin-cigarettaüvegek fadobozban.”

Figyelem! Csakis a „JACOBI” jelzéssel valódi!

Minden fadoboz egy érdekes búvészkártyát tartalmaz.

1-26

CLAYTON & SHUTTLEWORTH
Budapest, Váci-tér 60.

Értel a legnagyobb árak mellett a legjobb minőségű

Lozomobil és gőzszéplőgépek,

szalmaszéplők, Jégány-széplők, lóhera-széplők, tisztító-robotok, kenyérszék, kresztó- és gratógépek, szénagyűjtők, boronák, sorválogatók, Plavat J. kapálók, szecskavágók, rézcavók, kulonozomozók, daráló, szélmalomok, egyetemes aczalkék, 2- és 3-vesz alkék és minden egyéb gazdasági gépek.

BOHN M. és TÁRSAI
NAGYKIKINDA és ZSO BOLYA.

Legrégibb, legnagyobb és legjobb telep e szakmában Magyarországon-Ausztriában a

BOHN-féle TÉGLAGYÁRAK
NAGYKIKINDÁN ÉS ZSOMBOLYÁN.

Alapított 1846. — Legelőkelőbb referenciák — Alapított 1846.

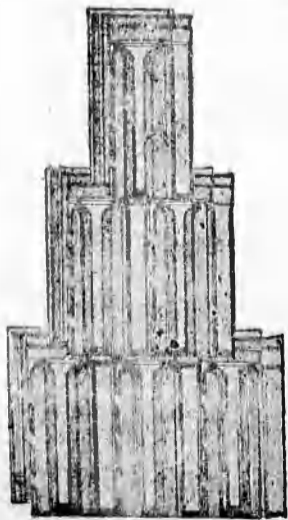
50 MILLIÓ ÉVI GYÁRTÁS

a cs. és kir. szab. BOHN-féle biztonsági átfedő cserepekből

VASOXYD természetes vörös színben vagy kátrányozva.

Gyártmányok: BOHN-féle szabadalmazott biztonsági átfedőcserepek. — Legelőkelőbb, legszebb tetőzet.

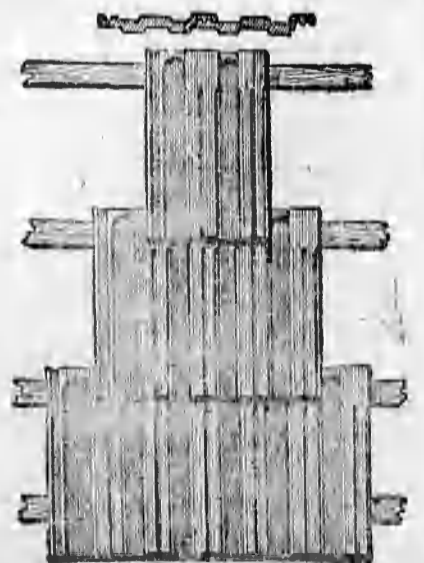
Képes árjegyzék és minták kívánatra ingyen és bérmentve.

Nagykikinda gyártmány.

Bohn-féle szab. biztonsági átfedőcserep 272. szám

10-10

Zsombolyai gyártmány.

Szab. biztonsági préselt átfedőcserep 253. szám.